

Defensa de la llengua

Des de fa un dies i com en els millors temps del passat –aquest és un tema que apareix i desapareix de tant en quant- la qüestió lingüística de Catalunya relacionada directament amb el paper que ha de jugar la llengua catalana en el món de l'escola i de l'ensenyament en general ha tornat a produir butllofes. La recentment presentada llei orgànica de Millora de Qualitat Educativa (LOMCE) que impulsa el ministre de Cultura, José Ignacio Wert, es presenta com una proposta general que té com a objectiu principal la millora d'un sistema d'educació que ofereix moltes deficiències.

ES TRACTA D'UNES DEFICIÈNCIES I PROBLEMES que situen el sector de l'ensenyament en una cruïlla preocupant pel fet que presenta un panorama escolar deficient pel que fa als resultats finals que assolixen els estudiants en la seva seva formació. Aquest diuen, és el propòsit i la intencionalitat d'una llei que en diferents zones del territori nacional, Catalunya i Euskadi principalment, és vista com un intent més d'homologar una llei amb una única intenció: la d'oferir un sistema educatiu vertical que no tingui en compte la realitat del territori i les seves diferències lingüístiques.

EN EL CAS DE CATALUNYA, les veus contràries a aquesta llei per part dels responsables polítics i dels representants del sector de l'ensenyament no s'han fet esperar. Des de la Generalitat de Catalunya, la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, ja ha manifestat els seus dubtes que la norma entri en vigor, donat que segons ella representa un atac directe a la immersió lingüística, aprovada pel Parlament de Catalunya fa uns quants anys.

LA COINCIDÈNCIA ÉS TAMBÉ GENERAL en el sector de l'ensenyament com va restar palès el passat dia 16 de maig a Granollers amb motiu del lliurament del 2n Guardó Salvador Casanova als representants del Casal del Mestre del Vallès Oriental com a impulsors i defensors de l'escola catalana. En aquesta guerra de competències lingüístiques (tenint ben present el paper que ha de jugar el castellà també a l'escola), la situació es pot complicar considerablement si no es té en compte a la gran majoria, representada per una llengua, el català, que és vehicular a l'escola i als centres educatius en general amb bona convivència i resultats a nivell escolar, social...

Demanda laboral

Durant aquests passats dies, el centre comercial de La Roca Village situat a Santa Agnès de Malanyanes, ha estat notícia degut a la gran resposta que ha tingut l'oferta de 150 llocs de treball per a cobrir els propers mesos d'estiu. Es tracta d'una oferta temporal que ha creat, donades les circumstàncies, una gran expectació.

DIMARTS PASSAT AL MATÍ, van ser milers les persones que van participar en el primer contacte de cara a tenir possibilitats d'aconseguir un dels 150 llocs de treball, la majoria per atendre els turistes estrangers que s'espera arribin durant els propers mesos. Els responsables de la convocatòria van rebre més de 1.500 persones, una xifra que posa de relleu la situació de crisi general i les ganes que hi ha de trobar una feina, per temporal que pugui ser aquesta. A La Roca Village, això sí, és obligat (els temps canvien...) presentar-se amb un bon currículum d'idiomes: xinès, anglès, francès, alemany...

km.
0

PACO MONJA, director

LA CRUA REALITAT ARRIBA A LES ESCOLES

La crua realitat social d'aquest país té nom des de fa uns quants anys de crisi econòmica, un fet que deixa i deixarà pel camí –dixit **Santiago Cucurella**, director de la Fundació Martí l'Humà de la Garriga- uns quants cadàvers. Víctimes innocents la majoria que no han comès cap altra falta que la de coincidir amb una crisi creada pels sistemes financers internacionals a la qual no han pogut o no han volgut posar fre els responsables polítics. El cas d'Espanya presenta el seu segell de 'Made in Spany' propi i particular com correspon a un país de murrís i lladres.

Tot plegat ha comportat una situació que deixa noves víctimes pel camí –uns quants joves abans de ser morts es veuen obligats a marxar a l'estranger- com es pot constatar en la realitat més propera que ens rodeja. Moltes d'aquestes víctimes tenen nom de nens i nenes que passen gana al Vallès Oriental. Per conscienciar sobre aquesta complicada situació, l'Assemblea de la Creu Roja de Granollers, durà a terme una campanya de recollida d'aliments a les escoles de Granollers i Canovelles els propers dies. La campanya (27 de maig-31 de maig i 3 al 7 de juny) es farà als centres Els Rossinyols, Pau Vila, Granullariús, Joan Solans, Joan Miró, Pereanton i Lledoner. Fa uns anys (no massa), aquest comentari (basat en una nota informativa de la Creu Roja) no existia. Ara té nom de realitat propera, d'emergència humanitària i de persones conegudes... Molts escolars del Vallès comprovaran que tenen companys a l'aula, al seu costat, que no poden menjar allò que necessiten a casa seva. La campanya de recollida és per a ells i les seves famílies.

Opinió

Un migdia de diumenge al Museu

Un plujós migdia de diumenge, entrem al Museu per tal de poder contemplar i gaudir de veritat, les dues exposicions situades al segon i el tercer pis, respectivament. Al segon, "Mirades i Diàlegs"; al tercer, "Paco Merino. Art i Compromís". Per endavant avisó que no sóc experta en Art, ni ho pretendria, però m'agrada allò que és bell, sorprenent, original...

Abans he dit contemplar de veritat. Per què ho dic? El dia de la inauguració no és fàcil dedicar tota l'atenció –a mi, si més no, no em resulta fàcil- a les obres exposades. Aquest dia solem escoltar les persones que presenten l'exposició, després es troba aquest, aquell o aquella i es fan els comentaris de rigor. Però mirar, contemplar –que no és el mateix que veure- és un xic difícil. Una no es concentra. Hi ha massa distraccions.

Aquest migdia, doncs, sense pressa, i després de saludar les xicotes de la recepció, vàrem accedir al segon pis per contemplar tranquil·lament l'interessant material exposat. Estem ben sols durant l'hora llarga que durà la nostra visita. Un privilegi sorprenent que no em fa pas feliç, precisament. Pensem que és un bon dia i una bona hora per veure les dues exposicions. Encara sort que les dues –ara ja tres- exposicions estaran a disposició dels visitants durant força temps, encara.

"Mirades i Diàlegs", a la Sala del segon pis, que presenta una tria he-

terogènia del fons del Museu – les obres aniran variant- i que exposa des de peces arqueològiques fins a contemporànies, mereix per part dels visitants/espectadors, és a dir nosaltres aquest dia concret, un bell reconeixement als responsables del Museu pel seu encert.

Ara contemplem la sinuosa bellesa de les ceràmiques de Cumella, i després un atractiu muntatge fluorescent: paraules i fórmules algebraïques de Jordi Benito –ens caldrà veure la nova exposició sobre la seva obra, al primer pis, que just acaba d'inaugurar-se-. I, més endavant, ens aturem per llegir cadascun dels microdiscursos que ha generat l'obra, i que són fruit de la mirada de persones no pertanyents al Museu, persones que han observat, han escoltat unes peces determinades, i n'han parlat. Molt suggerent.

I al tercer pis, "Paco Merino. Art i compromís", exposició que dóna a conèixer l'obra de l'artista extremeny arribat a casa nostra l'any 1971 i que va traspasar l'any 2004. Fins aquest diumenge plujós, mai no havia tingut ocasió de veure representats cadascun dels períodes creatius de l'artista. Alguns quadres concrets, són d'una bellesa corpnedora; d'altres, en canvi, impacten per la seva força expressiva.

Sortim contents. Hem passat una bella estona en aquest, el nostre Museu.

Montserrat Medalla
Filòloga

Montserrat Medalla